

Gorenje

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

**Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1
Tel. št. 73.**

Tel. At. 73

Leto XXI

St. 14.

Krant, 3. aprilla 1937.

Izhaja vsako seboto.
Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din,
četrtletno 16 Din.

Nesreča pod Storžcem

○ velikonočnih praznikih so se ustavljali Tržičani veliko pred glavnimi vratimi župnijske cerkve, kjer visijo v posebnem okviru mrlški listi s seznamami, kdo izmed faranov je v dobi dveh stoletij umrl v posameznih dneh. In kar nekam čudna usodna zveza je to, da je prav ta teden visej na cerkvenih vratih največji seznam umrlih. 30. marca 1811 je v velikem tržiškem požaru umrlo 73 ljudi. In komaj je v ponedeljek minila popoldanski cerkvena pobožnost, je že gasilska sirena na stolpu cerkve sv. Andreja oznanila nesrečo, ki je Tržičani niti po obsegu niti po okolščinah ne bi mogli pričakovati. Devet mladih fantov je zasuli snežni plaz, devet mladih fantov je našlo svoj grob v objemu narave.

Kje se je zgodila nesreča?

Koča pod Storžcem in svet, kjer se je nesreča zgodila, spada v župnijo Lom nad Tržičem in občino Sv. Katarina pri Tržiču. Mrvi ponesrečenci bodo vpisani v mrlisko knjigo župnije Lom, pokopani pa bodo v svoji župniji Tržiču, ker je od lomske župne cerkve Tržič komaj pol ure oddaljen.

Kraj nesreče je pobočje gorskega grebena, ki gre ob severne strani Storžca proti severu in pada v prelaz 1200 m, čez katerega vodi steza iz Loma oz. Tržiča na Jezersko. Greben pobočja se imenuje Skarjev vrh in na zapadni strani tega grebena, odkoder je krasen pogled na Lom, Karavanke in Triglavsko pogorje, so pašniki na katere so se hodili zadnjih leta smučati boljši izurjeni smučarji. Pobočje pada skupno s severno steno Storžca v ljubko kotino, ki jo pravijo ljudje „pod Storžcem“ ali „Jesenje“. Iz pod Skarjevega roba mora priti smučar po zanimivih zavojih čez melišče pod stenami Storžca naravnost do koče v Jesenju. Po tem tečaju se možata vršiti usodepolna tekma.

Pod Storžič je najbolj običajna izletna točka za dei Tržičanov. Po prijazni dolini skozi župnijo Lom se pride vzhodno iz Tržiča do koče v slabih dveh urah. Po poti ni najmanjša nevarnosti, pa vendar prideš na višino 1100 m tik pod stene Storžča v hladen gorski zrak in mir. V bližini koče je več košenic, katere so pozimi stalno iskali smučarji. Za kaj boljšega in težjega pa so imeli na planjavi pod Škarjevim rohom s smukom od višine 1500 m proti koči.

Kaj je peljalo fanto v nevarnost?

Kaj je pejavo tam v nevarnosti:
Tekme pod Storžcem so bile napovedane že par domov prej, ko so računali še na star sneg. Ker je bilo v našem kotu letos za smučanje skrajno neugodno vreme, so se domači smučarji kljub veliki noči zanimali za novi sneg, ki je v gorah začel padati že na veliki teden. Pod Storžec hodijo mnogi Tržičani kljub slabemu vremenu poleti in pozimi vsako nedeljo. Dež jih odvrne, sneg pa ne. Tudi če bi bile tekme odpovedane, bi velikonočni ponedeljek zainteresirani smučarji po večini šli pod Storžec. Tako so pa rekli: *Pojdimo pogledat, kako je gori:* In dobili so izvrsten sneg. Pol metra pršiča na trdi zmrzneni podlagi. Nastali so sicer pomisleki stranici plazov. Ker pa so pod Skarjevin robom tereni, ki so navadno izven območja plazov, so prvotno progo pomaknili nekoliko bolj proti severu proč od Storževih sten. Infantje bi bili šli smučati, ko bi tudi tekem ne bilo. Ker vedeli so: To je zadnji ugodni sneg, ki ga bo spomlad z jugom verjetno v par dneh uničila. Celo zime nobene take lepe prilike — to se ne sme opustiti. Da ni bilo tekem, bi se verjetno šlo pod Skarjev rob smučati tudi vedno.

Snaženi plaz

zimi še niso imeli. Zaradi izredno visokega nevega snega pa se je vsa skupina pologoma začela trgati in cepiti ter so nekateri delno na srečo, delno v nesrečo zaostajali. Tako je prva skupina osmih, ki je šla spredaj že okrog poldne prišla v bližino mesta, kjer naj bi bil start za tekmo. Tu je posegla med nje usoda.

pećine, je Miro Ovsenek prečkal žleb, da bi prišel k prvi skupini. Njegovi tovariši, ki so bili nižje pod njim, so še videli, kako ga je plaz obslužil v potegnji s seboj. Se hlip, pa so se tudi vsi ostali značili zasut pod plazom.

To sta opazovala tudi dva njihova tovarša, ki ju plaz ni več dosegel. Pohitelja sta nazaj na kraj, kjer so bili zbrani organizatorji tekmovanja. Oni so sicer videli plaz, čuli so piš, vendar pa jim to ni vzbudilo nobenega suma. Groza pa se jih je prijela, ko jim je Valjevec Jože pritekel povedat, kaj se je zgodilo. Organizatorji so takoj pohiteli k plazu, dočim so poslali smučarju Kramarja Roka v dolino v Lom, da obvesti gasilce in tržiške reševalce.

Oseenak Miro

Ahačič Adalbert

Plaibes-Budolf

Plaibes Villem

Sarabon-Vink

Lombar Vinko

Kostanjevec Ladislav

Mladič Jožef

Stegnar Kristijan

da bi s svojimi močmi prispeval kaj k reševanju in zmanjšal obseg katastrofe. Toda bilo je vse zaston.

Zdravnik sta mogla ugotoviti le smrt obeh ponesrečencev in praske pri onih, ki so ušli smrtni.

Za nadalje reševanje pa ni bilo več pravega časa. Sneg je zopet začel naletavati v debelih kosmih, zmeleglo se je, da so Lomljani napovedovali nove plazove. In res. Kmalu so se začeli oglašati plazovi iz vseh strani.

Reševalci so zato morali nehati z delom in varovati svoje življenje. Odšli so v kočo, nakar so odpeljali obe mrtveca z ranjenci v dolino. Ranjencev je bilo hvala Bogu le troje, in sicer: Lukanc Slavko, Mally Janez in Mežek Mirko. Vsi so ostali v domači oskrbi.

Reševanje v torek.

V torek popoldne okrog petih pa so prispele v kočo vojaki, 50 po številu, ki jih je vodil kapetan Pirš. Seveda jih mala koča ni mogla sprejeti vseh. Veleindustrialec Gassner je takoj odstopil za vojaštvo svojo lovsko kočo pod Storžcem. Planinsko društvo je podvzelo vse potrebno, da bi nudilo vojakom in reševalcem kolikor mogoče udobno zavjetje. Isto so storili lastniki okoliških planinskih staj. Tako so vojaki lahko dobili še dokaj primerno zavetišče. Ko so prispele h koči, je ostala večina tam, oziroma v stajah, v katerih so potem prenočevali. Kapetan Pirš pa se je z okrog 15 vojaki takoj podal na kraj nesreče, ki leži pičlo uro nad kočo. Tam se začne spodnji del lavine, ki se dviga proti vrhu Storžca. Ko je ta skupina vojakov prispela na kraj nesreče, se je pridružila civilnim prebivalcem, ki so pod vodstvom dr. Bogdana Breclja in Jeseničana Jožeta Copia bili že ves dan neumorni na delu.

Vojaki so nato skupno s civilnimi reševalci pregledali svet, ki je postal grob devetih mladih živiljenj. Lavina — pravzaprav dve — ima ogromne dimenzije. Vrh Storžca je že od ponedeljka zavit v gosto meglo, tako da se niti z daljnogledom ne more ugotoviti, kje se je lavina odrušila. Pridržala je lavina po nekem žlebu in se je tek nad mestom, kjer je bila prva skupina smučarjev, razdelila na dva dela: prvi del je zdržal po levem koritu, dočim je druga polovica lavine zdržala po desnem koritu, kjer so bili tudi smučarji. V sred med obema žleboma je roh poraščen z grmovjem. Lavina je zasuli desni žleb ter pokopala svoje žrtve. Dolga je 600 do 700 m.

Ker se je zmračilo, so prižgali baklje.

Reševalci so preiskali plaz od vrha proti dolini. Okrog pol 9 zvečer je eden izmed reševalcev, ki je globoko segel z jekleno palico v sneg, nenadoma zastal. Palica je naletela na oviro in ko jo je potegnil reševalec k sebi, je na koncu opazil dele blaga. Bil je znak, da je 4 m pod snegom truplo. Reševalci so začeli odkopavati sneg, in ko so prišli v precejšnjo globino, so odkrili polomljeno truplo, v katerem so spoznali Vinka Šarabona, uglednega Tržičana, ob-

činskega odbornika in očeta treh nepreskrbljenih otrok. Izvlekli so truplo iz snega ter ga spuščali navzdol in ga spravili v kočo.

Iz raznih znakov so reševalci sklepali, da mora ležati v bližini še drugo truplo. Res so nekaj metrov višje našli drugo truplo, v katerem so spoznali Miadiča. Njegovo truplo pa je bilo tako zamrznjeno v sneg, da ga niso mogli odkopati, ampak so ga izkopali še zjutraj. Tako so potem intenzivno preiskovali dalje tam, kjer so našli obe trupli in so naleteli še na tretje — Ahačiča. Vsa tri izkopana trupla imajo največ poškodb na glavi.

Reševalci delajo v neprestani živiljenjski nevarnosti. Na plazu dela skoro 100 reševalcev in nepričakovanih plaz bi pomenil katastrofo, ki bi daleč presegala vse dosedanje. Zato je razumljivo, da so reševalci podvzeli vse potrebno, da se kolikor mogoče zavarujejo proti taki nevarnosti. Na vrhu sedanjega plaza in še naprej so postavili straze. Tu stoejo orožniki. Za slučaj, da se sproži kak nov plaz, bodo orožniki streličali in s tem opozorili reševalce, da se pravčasno umaknijo. Razen tega so postavljene straze na vseh nevarnejših mestih, da na ta mesta ne pridejo nepoklicani.

Pogreb dveh

Pogreb obeh žrtev Ovseneka in Plajbasa, ki sta bila odkopana v ponedeljek, je bil določen za sredo ob pol 6. uri popoldne. Že okrog 1 pooldgne so oba mladeniča v spremstvu g. župnika Vovka prenesli iz njunih domov v občinsko hišo, kjer so ju položili na skupni oder. Od tega časa je bila občinska hiša kraj, kamor se je prišel posloviti od mladih žrtev skoro sleheri Tržičan. Že pred peto uro pa so pogrebe dobesedno natrpali glavn trg Tržiča. Pred občinskim domom so se zvrstili cerkveni pevci, poleg njih pa godba Prosvetnega društva. Skozi šparlj pogrebcev je ob pol 6 prispet pred občinski dom g. župnik Vovk v spremstvu šestih duhovnikov. Krste so prenesli pred občinski dom, kjer jih je g. župnik blagoslovil in opravil mrtvaške obrede. Pevci so nato pod vodstvom organista g. Planinška občuteno zapeli žalostinko „Človek glej“. Nato se je po trgu razvila veličasten mrtvaški sprevod. Na čelu so šli nosilci vencev, za njimi je stopala precejšnja skupina članov Slovensk. planin. društva, članov Sportnega kluba Tržič, zastopstvo športnega kluba „Planina“ in Prosvetnega društva, zastopniki ostalih društev, godba Prosvetnega društva, ter cerkveni pevci, predstavniki oblasti z okrajnim načelnikom iz Kranja g. Lipovškom, ki je zastopal bana dr. Natlačena. Sledila je duhovščina, nakar so nesli krsto Miro Ovseneka. Za krsto so stopali svojci. Skrušeno mater sta podpirala dva sorodnika. Sledila je krsta Rudolfa Plajbasa, kateri so tudi sledili svojci. Nato se je zvrstil ostali del sprevoda, ki je štel do tisoč ljudi. Krsti obeh ponesrečencev so nesli tržički smučarji. Sprevod je krenil mimo cerkve sv. Andreja proti župni cerkvi. Ko je bil prvi del sprevoda

že na pokopališču, se je zadnji del šele zvrščal na trgu. Krsti so nesli v farno cerkev, kjer je domači g. župnik opravil cerkvene obrede. Pevci so zapeli „Usliši nas, Gospod“. Po končanih cerkvenih obredih so prenesli krsti na zadnje domovališče. Položili so ju v skupni grob ob zidu na vzhodni strani pokopališča. Tisočglava množica se je strnila okrog gomile, v katero so polagali zemeljske ostanke obih ponesrečencev. Ko je g. župnik opravil zadnje obrede, so pevci zapeli žalostinko „Vigred se povrne.“ Nato

se je poslovil v imenu Tržiča župan g. Majeršič, katerega besede so vsakemu zvabilo solze v oči. Kot zastopnik Prosvetnega društva se je poslovil od obih pokojnikov g. Smitek. Orisal je oba pokojnika kot vzor krščanskih mladini.

Zaluje vse Tržič, žaluje zlasti Prosvetno društvo sv. Jožefa, saj so skoraj vse bili pri njem včlanjeni.

Naj jim vstali Kristus, ki so ga pred tednom prejeli v svoja mlada srca, da večnega pokoja in miru!

Vojakom novincem

Ko odhajate z doma, veliko izmed vas, vas odhaja za čas vojaške službe tudi iz Slovenije, ohranite v srcu spomin na zemljo slovensko! Ohranite svetlo spomin na naše cerkve, ki kraljujejo sredi naših vasi, na cerkvice na naših gričih in gorah, ki nam s svojimi zvoniki kažejo k Bogu, ki nas s svojimi posvečenimi zvonovi opominjajo k molitvi in delu. Ohranite živ spomin na znamena ob potu in kipe, ki nam še vedno pričajo o vernosti našega naroda.

Spominjajte se tudi tam v Belogradu, Zagrebu in južnih mestih povsod, kamor vas bo zanesla pot, vaših dobrih mater, ki so vas prve učile delati križ takrat, ko je bila vaša roka drobna okorna. Spominjajte se ljubezni materine, ki vas je prva učila očenaš — Gospodovo molitev, ki vas je prva vodila v cerkev, v hišo božjo, ki vam je pokazala tabernakelj bivališče živega Boga, ki vas je zvečer, ko ste zmučeni legali v posteljo s svojo dobro roko pokrižala, ker se je bala, da ne bi zaspali brez molitve, brez misli na Boga. Še eno prisreno molitvico vas je naučila mati — molitev k angelu varuhu. Ni bila ta molitev samo za tista leta ko ste bili otroci, ne, ta molitev je potrebna tudi odraslemu človeku. Ni vaša vera v anglea varuhu nekaj takega, kar je samo za otroke, angelske pomoči rabimo vse, prav vse. Kako lepa je tista zgoda iz sv. pisma stare zaveze, ki govori o nadangelu Rafaelu, ki je spremljal maldegona Tobijo na poti v daljno nepoznano deželo. Nadangel Rafael in mladenič Tobija sta prišla pred očeta, ki ju je blagoslovil in jima želel srečno pot ne tako, kot si včasih želijo ljudje, ki nimajo vere. Tako je rekel: „Potujta srečno! Bog bodi na vajinem potu in njegov angel varuh naj vaju spremlja!“

Bog bodi na vaših potih, fantje, in njegov angel naj vas spremlja. Bog bodi povsod pri vas! Bog bodi v vaših mislih, da bodo take, ki so njemu všeč, Bog bodi v vaših srcih, da bodo ostala čista, nepokvarjena, taka kot si jih želi vaša dobra mati, ki jo ljubite in ji želite delati veselje. Bog bodi tudi v vaših besedah, da bodo vedno le Njemu všeč.

Saj boste slišali tudi slabega dosti, a to bo šlo mimo vas, tega ne boste hranili v svojem srcu. Ne sramujte se svoje vere, ne sramujte se molitve. Moški smo radi taki, da se v cerkvi skrijemo v kak kot, da ne molimo radi preveč

Božja sreča, da boste mogli k sveti maši, pojrite v cerkev z veselim in pobožnim srečem. „Vesel sem radi tega, ker so mi rekli, da pojdem v hišo Gospodova,“ pravi sv. apostol Jakob. Vera naša naj se pokaže v dejanju, v lepih jutranjih in večernih molitvih, v spolnjevanju vseh božjih zapovedi in v spolnjevanju tudi cerkvenih zapovedi, kolikor boste seveda cerkvene zapovedi spolnjevati mogli.

Sveta naj vam bo nedelja, dan Gospodov. Če

vam bo dana ta sreča, da boste mogli k sveti

maši, pojrite v cerkev z veselim in pobožnim srečem.

„Vesel sem radi tega, ker so mi rekli, da pojdem v hišo Gospodova,“ pravi sv. pismo.

Kako ne bi šli v cerkev k maši mi katoličani,

če je naše srce polno vere, če se zavedamo, kaj je sv. maša. Sam Gospod prihaja med nas in se

v neizmerni ljubezni do nas znova žrtvuje ne-

beskemu Očetu za naše grehe, za nas se ne-

beskemu Očetu zahvaljuje, saj ve, da smo slabi,

da se zahvaliti nikdar dovolj ne moremo.

Za nas prosi pri Očetu novih dobrot, ki smo

jih potrebi za dušo in telo. Njegova hvala je

Očetu najbolj všeč. In kadar bo prilika za to,

se boste prav odkritosrčno in skesan spovedovali svojih grehov. Pri spovedi, v zakramantu usmiljenja boste dobili odpuščanje grehov. V

angelskem kruhu, v sv. obhajilu, pa se boste

okrepčali, da boste močni za boj zoper nečiste

skušnjave, zoper hudo poželjenje, ki je v na-

šem srcu in nas mika in vabi v greh. Ko so

Izraelci potovali iz Egipta v obljubljeno deželo,

jih je Bog nasičeval z mano, čudovitim kruhom,

ki je padal z neba in jih je krepil, da so prišli

v obljubljeno deželo. Nas pa krepi Bog z last-

nim svojim sv. telesom, ki ga prejemamo v sve-

tem obhajilu.

odločitve, posebno vsled pritiska iz Slovenije, da je padla odločitev, da pride do sodnega procesa proti udeležencem pri šenčurskih dogodkih. V prvih dneh januarja 1933. pa smo dobili v roke obtožnico, ki nas je klicala na glavno razpravo pred sodiščem za zaščito države v Belgrad za 20. februar ob 8. uri zjutraj.

Obtoženi smo bili:

1. Brodar Janez, posestnik in bivši poslanec iz Hrastja pri Kranju, da je 16. maja 1932. ob priliku shoda poslanca Janka Barleta zaklical: „Doli kralj!“ Da je isti dan rekел: „Prej smo zahtevali avtonomijo, sedaj pa zahtevamo več, sedaj zahtevamo federacijo, popolno samostojno upravo Slovenije.“ Da je 22. maja 1932. v Šenčurju hujskal množice, da so navalile na orožnike, da so metale kamenje in polena in hotele razrožiti orožnike, radi česar je morala žandarmerija uporabiti hladno in ognjeno orožje, da je ob priliki teh demonstracij vzkliknil: „Doli država, živila republika!“

2. Umnik Anton, posestnik v Šenčurju, da je 22. maja na shodu v Šenčurju hujskal množice k nasilju, da je navalila na orožnike. Dalje, da je hujskal udeležence demonstracij, da so izvršili nasilje nad Prešernom Josipom in njegovimi tovariši z besedami: „Pobite izdajalce, doli z njimi, kolo razbite, fanta pa ubite!“

3. Štrein Ivan, posestnik in bivši poslanec iz Kaplje vasi pri Komendi, da je 15. maja 1932. v Mengšu z besedami: „No, fantje ali ne bo nič?“ in z vsem svojim delovanjem hujskal k nasilju, da so množice klicale: „Živila republika, živila slovenska republika, doli kralj!“, da je hujskal k nasilju proti državnim varnostnim organom.

Gorenjci nosijo TIVAR-jeve oblike, ker so dobre in poceni

TIVAR OBLEKE

Škerbec Matija:

Šenčurski dogodki

(Dalje)

Kakor sem omenil, se je tik pred našim procesom našla na gimnaziji v bližini telovadnice nekaka zemljepisna karta, kjer je bila narisana Slovenija kot samostojna dežela pod italijanskim „protektoratom“. Velik del Dalmacije in obmorskih pokrajin pa je bil narisani, da pripada Italiji. Spodaj pri Italiji je bil narisani Mussolini in v zgornjem kotu pa Nj. Vel. kralj Aleksander.

Od Mussolinijeve slike so bile vrisane neke puščice proti sliki kralja Aleksandra, kar naj bi nekako predstavljal to, kar hočejo in delajo „punktasti“ ali pristaši dr. Korošca.

Na karti pa je bilo napisanih polno pobožnih vzklikov: „Živel Mussolini! Živel Korošec, Zmajovalec! Slava Italiji! Slava Vatikanu, Slava Rimu, Slava Italiji!!! Slava levom Venecije, Slava svetemu očetu! Solnce Dalmacije, kultura Albaniji, proč parasite, proč s krivoverci, živila svobodna Slovenija!“

Ta „dokaz“ našega „izdajalskega mišljenja“ se je kar nenadoma našel pri gimnaziji telovadni na nekem oknu. Tako se je napravil umetni alarm. Zgrajanje po Kranju nad „izdajalstvom“ protidržavnih elementov. Karta je bila takoj fotografirana in razinnožena in razposlana na vse strani Širne Jugoslavije, posebno seveda na prisotna mesta v Belgrad, kot jasen dokaz veleizdajalskega mišljenja pristašev dr. Korošca in kot

resno svarilo, kaj vse je rodila že propaganda in šenčurski dogodki.

V začetku se je pričela mala preiskava. Ko pa so se pojavili odločni glasovi, da je to namenoma narejeno in podtaknjen pamflet je pa prenehalo vsaka preiskava. Mi skoro vemo, kdo je to napravil, bilo je takrat otroče lahko dobiti pisca in risarja pa se ni našel... Preiskava je kar utihnila. Seveda gotovim krogom ne bi bilo prijetno, če bi se našel umetnik, ki je fabric

Slovenci imamo to slabost, da se posebno v tujini vrzemo po okolici, po ljudeh, ki so okrog nas. Ce so ti verni, ostanemo verni, ce so slabi, vrzemo tudi mi s seboj svojo vero, pojemo z njimi pesem nevere. To slabost moramo odpraviti. Počakajte tudi pri vojakih, da ste verni sinovi slovenskega naroda, ki po veliki večini še srčno ljubi Boga, ki je vdan materi Cerkvi.

Ponesite v tujino v srcu tudi ljubezen do nebeske matere Marije. Saj vsak človek, ki je dober, ljubi svojo mater. „Po kojenih bi sel do Jeruzalema, če bi vedel, da tam še živi moja mat.“ pravi lepo nekje v svojih spisih naš pi-

satelj Cankar. Ljubezen do naše telesne matere, ki nas je rodila, ljubezen do naše božje materje Marije, ki nas je duhovno rodila pod križem, bodi sveta zvezda, ki ne bo ugasnila tudi v mračnih dneh skušnjav in dušnih bojev. Ta ljubezen vas bo pripeljala nazaj v domačijo čiste, neomadeževane, take kot boste, upamo, takrat, ko vas bo vaša dobra mati pokrižala z blagostojljeno vodo za slovo od nje, ki vas ljubi z res nesebično ljubezno.

„Pojdi, moj sinko, na pot, varuj se zmot!“ tako nekako pravi v svoji pesmi slovenski pesnik. „Pojdi, moj sinko, na pot, varuj se zmot!“

Nova ljudska šola

Lansko leto je dogradila banovina v Ljubljani za Bežigradom novo gimnazijo po načrtih g. ing. Navinška. Na zunaj preprosta, ji v notranosti ne manjka nitesar, kar se more zahtevati od moderne šolske poslopja: dosti sonca, zraka in svetlobe. Kdor le vidi to notranje ureditev, vsak je navdušen za tak način gradnje šolskega poslopja.

To je bil tudi vzrok, da se je tako občina kot šolski odbor odločil, da zgradi težko pričakovano ljudsko šolo na način, ki bo v dveh nadstropjih nudil pri tej praktični in higijenski ureditvi dovolj zračnih in svetlih učilnic za dolgo let, v slučaju potrebe pa da more razširiti z malimi stroški še za štiri deške in štiri deliške šolske sobe. Glavno pri vsem pa je, da bo cela stavba za cca dva in pol milijona dinarjev cenejša kot prejšnji načrt. To je bil bržko ne tudi vzrok, da se je tako uprava kot šolski odbor mirnega sreca odločila, da k petnajstim skicam dobi še eno, ki bo končno obveljal. Ker je tudi denarno vprašanje v principu rešeno, ne bo ovir, da se v maju t. l. prične z gradnjo tako nujno potrebnega šolskega poslopja, ki bo s šolskim letom 1938. izročeno svojemu namenu. Je pa že skrajni čas. Vedno smo slišali od strani zdravnikov in učiteljstva pritožbe, da v sedanjih, kljub skrbnemu snaženju in čiščenju, kužnih prostorih stare šole ni več zdržati. Oddahnilo se bo učiteljstvo, oddahnili se bodo starši,

ki s skrbjo pošiljajo svoje otroke v te zatolne prostore, saj se prepogosto sliši, da je otrok, odkar hodi v šolo, več bolan kot zdrav, dasi je šel okroglih rdečih lic v šolo. To se opaža ne le pri otrocih, ki so dobro hranjeni, kake posledice pa mora imeti še le pri otrocih, kjer vlada doma revščina in ni tečene hrane.

Ker šolska poliklinika in dežji dispanzer ni dobil v palači OZUD namenjenih prostorov, dasi so ti stali občino čez 150.000 Din, bo zgradil Higijenski zavod na pobudo občine lasten Zdravstveni dom v jugovzhodnem oglu šolske parcele. Vsled tega odpadeta v novi šoli dve zdravniški sobi in naša šolska poliklinika, ki je sedaj nastanjena v Stempiharjevi hiši, dobi lepe vsem zahtevan ustrezajoče prostore, kar pa baje naše občane ne bo nicesar stal, in to je tudi nekaj, kar zelo radi čujemo.

Jugozahodni konec šolskega stavbišča ostane rezerviran za stanovanjsko hišo šolskega upravitelja in upraviteljice, ki jo bo mogoče graditi morda že obenem s šolo ali pa šele v dolegnem času. To vprašanje pa se nam ne združuje nujno kot ostali dve.

S temi gradnjami bo kompleks na šolskem stavbišču zazidan. Ker se sliši, da je tudi vprašanje novega pokopališča več ali manj rešeno, bo po odstranitvi starega pokopališča tvoril ta del v velik okras mesta.

Okrog pariške razstave

Tednik „Mi mladi borci“ prinaša pod zgornjim naslovom sledečo notico:

„V Parizu se pripravlja velika razstava, ki je zamisljena kot nekakša sinteza sodobne Francije, pred očmi vsega sveta. Odprla se bo t. maja.

Kar nas tukaj zanima, je sklep vlade ljudske fronte, naj bo model francoške vasi brez cerkev. Radi tega sklepa napadajo listi z upravnim sarkazmom vladu ljudske fronte, ki hoče narediti iz francoške vasi vzorec brezbožniške vasi. Levon Daudet, (ki gotovo ni navdušen katolik) piše, da bo ta bedasta fantazija le tedaj celotna, če postavijo zraven še model Društva narodov v miniaturi.

In v resnici sramotni molk Ženeve spričo tolikih boljševiških grozotljivcev v Španiji in Meksiku ponuje Društvo narodov na stopnjo brezbožniške vasi na pariški razstavi.

„Kje je vas?“ vprašuje „Journal“.

„Je skupna tvorba stoletij, njeni jedro je cerkev, njen znak je zvonik. Brez cerkve in brez vitkega zvonika bi vas ne bila več vas; zgubila bi svojo dušo...“

In prav to hoče komunizem, ki ruši Cerkve v Rusiji, Španiji, Mehiki: ustvariti narod brez duše ki bo nato postal lahek pion boljševiškega satanizma.

Pri nas cerkev in zvoniki še kraljujejo nad lepo slovensko vasjo. Toda vztrajno, korak za korakom, se skuša vsiliti k nam tuja miselnost „tuje dete“: miselnost, ki nam ruši euharistične krize in ki bi nam rušila tudi cerkve in zvonike, če bi mogla. Zato, tovariši zvonimo, zvonimo!

Dejstvo, ki se navaja, je res slaba agitacija po katoliškem svetu za obisk razstave. Katoliki bi morali ostati dosledno svojim načelom in ne hoditi tja, kjer se skuša uveljavljati miselnost, ki je v popolnem nasprotju s katoliškimi načeli.

Prejšnji dan pa si je neka ženska na „Stemarji“ zlomila nogo. Tudi njo so spravili v bolnico.

Občina Skofja Loka, je razpisala pragmatično storitev tajnikov. Desedaj sta se oglašila že dva prisilnika. Stari tehnik gre v zasluzeni pokoj. Zanimivo bi bilo zvedeti ob tej priliki s katerim se klepom občinskega odbora ali vsaj uprave je bila sprejeta pred 4 leti četrta moč v občinsko pisarno.

Po odobritvi proračuna bo v klavnici nastavljena posebna moč, ki bo vodila pisarniške posle v klavnici. Tudi enega policaja bomo dobiti novega, ker ima eden izmed sedanjih 15. aprila odpovedano.

Na zadnji seji 24. marca so bile odklonjene vse prošnje za svet na Kamnitniku. Ker so prisilci tudi taki, ki sploh niso pristojni v škofoško občino, se obveščajo, da je svet na Kamnitniku izključno za tako revne, ki ne morejo plačevati stanovanja ter si zato na svetu postavijo začasno na Kamnitniku leseno hišico.

Biti pa morajo predvsem pristojni v Loko in ne tuji.

Ne gre jim v račun. Nekateri „gasilci“, kar ne morejo kapiратi, da je sedaj v Skofji Luki gasilska župa in ne spadajo več pod Kranj.

Tudi to jim ne gre v glavo, da sedaj v domači četi nimajo več glavne besede, ter se še sedaj branijo čddati inventar gasilske čete v Skofji Luki možem, ki edini imajo pravico k odločitvi pri gasilceh v Luki. Sedaj zahtevajo naj se sklicuje novi občni zbor gasilcev s posebno noto in na njej štampiljka „Prost, gas. četa v Sk. Luki – Župan Kranj“, s celo vrsto podpisov, „pristnih“ gasilcev. Ločani želimo, naj bi že enkrat bil konec te komedije v gas. organizaciji, da bi služila zopet svojemu pravemu namenu. Merodajne činitelje pa prav lepo prosimo, da naj s primerimi injekcijami omehajo trde butice naših JNSarjev. Najboljše bi bilo, da ti ljudje iz gasilstva izginejo. Vsem pa, ki so dobre volje, kličemo: krepko na delo za korist našega legepa mesta!

Adaptacija. Primož Jenko, na Spodnjem trgu 15, adaptira delno svojo hišo. Napeljal je vodovod, popravil stopnice, na dvorišču pa je zgradil lepo novo drvarnico.

Semenj. Na sv. Jedert je bil pri nas običajen semenj. Vendar pa ni bilo nobenih posebnih kupčic, čeprav je bilo na sejmu veliko prodajal-

prostore, naj se interesenti takoj prijavijo pri našem združenju.

Oglej rudnika Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah se vrši v torku dne 6. aprila, ker smo za ta dan dobili dovoljenje. Interesenti naj se prijavijo Skupnemu združenju obrtnikov v Kranju.

Gorenjski rejec malih živali v Kranju obvešča vse članstvo, da se vrši v nedeljo dne 4. aprila ob 9. uri dopoldne v društvenem prostoru gostilne Lukeš, Glavni trg, redni mestni sestanek.

Naprošamo, da se udeležijo vsi člani polnostevilno brez izjeme, vsi ostali vladno vabjeni. Enako tudi kozjereci. Odbor.

Igra v Ljudskem domu nam prirede dijak kranjske gimnazije v soboto 5. aprila ob osmih zvečer in v nedeljo 4. aprila popoldne ob štirih. Vprizorili bodo nad vse smečno francoško komedijo Scapinove zvijače v originalnih rokokov kostumih. V odmorih nam bo godel del diaškega orkestra. Vstopnice so naprodaj v knjigarni Ilirija. Vse prijatelje našega diašča biti pa morajo predvsem pristojni v Loko in ne tuji.

OLŠEVEK

Naše Prosvetno društvo ponovni na belo nedeljo 4. aprila t. l. ob 3. uri popoldne zanimivo dr. Krekov žgodovinsko igro s petjem v 4. dejanjih „Turški križ“. Dejanje je iz časa turških napadov na Kranjskem, v Selški dolini. Igra nam živo priča, koliko so trpljili naši pradredje, ko so pred krutimi Turki branili svoje domove in cerkve. Kljub našemu malemu odru nastopi obkrog 25 oseb, nekaj tudi v slikovitih turških opremah.

Vsi prijatelji lepih zgodovinskih predstav vladno vabljeni!

SMARTIN PRI KRANJU

Mladinski pevski zbor Prosv. društva v Smartinu pri Kranju priredi v nedeljo 4. aprila 1937 ob 5. uri popoldne koncert s proslavo Materinskega dne. Sposed bo zelo bogat. Cisti dobiček je namenjen Dobrodelenemu društvu SKA. Da pokušemo vso ljubezen do naše slovenske matere, se v obilnem številu udeležimo proslave, priznejemo njej na čast. Niti eden naj ne ostane doma, saj je vsak imel ali ima mater, kateri je dolžan izkazati vsaj malo ljubezni. Z obiskom te proslave bo zadostil dolžnosti.

BREZJE

Na Brezjah so pokopal 30. marca Jelenc Maříjovo s Čruivec 8, mater puškarja Cirila iz Mařibora. Naj v miru počival.

ŠKOFJA LOKA

Tako je prav! Bili smo vajeni, da sta ob priliki raznih proslav na naši šolski palači viseli vedno dve državni zastavi. Ob priliki zadnje proslave prejšnji teden, pa smo na veliko začudenje opazili tudi vlahri našo narodno zastavo. Tako je prav! Ne sme nas biti sram, da smo Slovenci, še manj pa smemo to tajiti. Posledno šolska mladina se mora vzgajati v zavesti, da le če si dober in zaveden Slovenec, morda biti tudi dober zaveden Jugoslov. Zlasti pedagogi bi se morali tega dobro zavedati!

Mlekarška šola. Ker bo tukajšnja mlekarška šola, v najkrajšem času prešla v državno upravo, namerava država zgraditi v Skofji Loki novo poslopje, ki naj bi služilo v svrhe nove šole. Potreben svet bodo morale poskrbati občine Stara Loka, Zminec in Skofja Loka, zakar bodo, kakor se čuje, najele posojilo, ki ga bodo skupno odplačevali. Kot podlago za odplačevanje bodo vzele davčno odmero za zemljarino. Poslopje, ki bo ogromno in nadvje moderno, bo sta najbrže na zemljišču, ki leži med Novim predmestjem in Suho, ter Soro pod Marikonom in Plevno. Zemljišče, ki je za take svrhe, po izjavi strokovnjakov, silno primereno, radi bližnje reke in brega pod Plevno, leži v največjem delu še v občini Stara Loka in meri ca 62.500 m². Apeliram na odločjoče činitelje naj nikar z raznim nepotrebni omahovanjem, ki bi se mogočno pojabilo, ne spravljajo na dan nevarnosti, da bi tudi ta koristna ustanova, ki bo prinesla našemu mestu še lepe dohodek, učinkrat ne „sfrčala“ tja doli na jug. Ločani pa bi potem po toči bili „plat zvona“, kot smo že toliko in tolikokrat.

Nesreča. V torku 23. marca je Žitnik Anton, glavnarski pomočnik, star 45 let, vulgo „Tičkov“ iz Hoste pri Skofji Luki, občina Zminec, in ne iz „Puščala pri Kranju“, kakor so poročali nekateri dnevniki, doma žagal na cirkularki glavnike. Spodletelo mu je tako nesrečno, da si je skoraj odrezal roko. Žitnika so prepeljali v ljubljansko bolnico. Zaposlen je bil pri svojem bratu Gregorju.

Prejšnji dan pa si je neka ženska na „Stemarji“ zlomila nogo. Tudi njo so spravili v bolnico.

Občina Skofja Loka, je razpisala pragmatično storitev tajnikov. Desedaj sta se oglašila že dva prisilnika. Stari tehnik gre v zasluzeni pokoj.

Zanimivo bi bilo zvedeti ob tej priliki s katerim se klepom občinskega odbora ali vsaj uprave je bila sprejeta pred 4 leti četrta moč v občinsko pisarno.

Po odobritvi proračuna bo v klavnici nastavljena posebna moč, ki bo vodila pisarniške posle v klavnici. Tudi enega policaja bomo dobiti novega, ker ima eden izmed sedanjih 15. aprila odpovedano.

Na zadnji seji 24. marca so bile odklonjene vse prošnje za svet na Kamnitniku. Ker so prisilci tudi taki, ki sploh niso pristojni v škofoško občino, se obveščajo, da je svet na Kamnitniku izključno za tako revne, ki ne morejo plačevati stanovanja ter si zato na svetu postavijo začasno na Kamnitniku leseno hišico.

Biti pa morajo predvsem pristojni v Loko in ne tuji.

Ne gre jim v račun. Nekateri „gasilci“, kar ne morejo kapiратi, da je sedaj v Skofji Luki gasilska župa in ne spadajo več pod Kranj.

Tudi to jim ne gre v glavo, da sedaj v domači četi nimajo več glavne besede, ter se še sedaj branijo čddati inventar gasilske čete v Skofji Luki možem, ki edini imajo pravico k odločitvi pri gasilceh v Luki. Sedaj zahtevajo naj se sklicuje novi občni zbor gasilcev s posebno noto in na njej štampiljka „Prost, gas. četa v Sk. Luki – Župan Kranj“, s celo vrsto podpisov, „pristnih“ gasilcev. Ločani želimo, naj bi že enkrat bil konec te komedije v gas. organizaciji, da bi služila zopet svojemu pravemu namenu. Merodajne činitelje pa prav lepo prosimo, da naj s primerimi injekcijami omehajo trde butice naših JNSarjev. Najboljše bi bilo, da ti ljudje iz gasilstva izginejo. Vsem pa, ki so dobre volje, kličemo: krepko na delo za korist našega legepa mesta!

Adaptacija. Primož Jenko, na Spodnjem trgu 15, adaptira delno svojo hišo. Napeljal je vodovod, popravil stopnice, na dvorišču pa je zgradil lepo novo drvarnico.

Semenj. Na sv. Jedert je bil pri nas običajen semenj. Vendar pa ni bilo nobenih posebnih kupčic, čeprav je bilo na sejmu veliko prodajal-

† Antonija Sušnik

Komaj so zaceteli prvi pomladanski cvetovi, je na veliko soboto zaplakalo v naših srčih, ko smo zvedeli, da je izdihnila svojo mlađo dušo Antonija Sušnik. Namesto, da bi zvonom peli pesem vstajenja, so žalostno oznanili bližino smrti. Na mrtvački oder smo položili mlađo telo, ki je moral kloniti pod težko bolezni. Ko smo oder okrasili s etvjetom, pa se je narava odela v bel prt, kot bi se veselila nad čisto nedolžno dušo, ki je splavala v božji vrt.

Tončka je bila zmeraj vzorna dekleica. Pridna v šoli, pridna doma. Njeno največje veselje je bilo petje zlasti Marijinih pesmi. Tik pred njenim bolezni smo slišali, ko je žalostno pela: „Hitro, hitro mine čas, mine tudi lep obraz“. Nitča ni misil, da se bo to tudi spolnilo. Na svetega Jožefa je zbolela. Ker je vedno ljubila Jezusa, ga je tudi v bolezni zaželela. Tudi Jezus je ljubil in ji dal milost, da ga je prejela v nedolžno srečo še na veliki četrtek pred prevozom iz bolnice. Z hudim tripljenjem je preizkušal njen dušo, ki jo je vso očiščeno na veliko soboto vzel s seboj, ko je od mrtvih vstal. Na veliki ponедeljek smo njeno zemeljsko ostanke položili k zadnjemu počitku. Lep spreved se je vil skozi Škofjo Loko, ki je bila odeta v snežno odočo.

Tončka, odšla si od nas in mi smo ostali sami s svojo žalostjo. Prosi za nas pri Bogu in počivaj v miru. Vsem domaćim pa naše iskreno zahvaljujemo.

PROSVETNA DRUSTVA

v Kranjski dekaniji opozarjam, da pošljemo radi končnega razgovora o prosvetnem dnevu po enega odbornika in zastopnika fanfroških odsekov na svet Dekanijskega prosvetnega odbora, ki se vrši v nedeljo 4. aprila 1937 ob devetih dopoldne v Ljudskem domu v Kranju.

ODBOR.

cev, zel' mnogo pa kupovalcev, ki pa so prišli na sejme bolj lahkih žepov. Najbolj žuhavui so bili otroci, ki so ponujali butare za cvetno nedeljo. Razmisljati bi bilo zlasti treba, kako dvigniti živinske sejme, ker na ta sejem in na že celo vrsto drugih ni bilo pripeljane niti ene glave živine. Tukaj bo moral kmetijski referent na okr. glavarstvo pač nekaj ukreniti. Včasih so bili v Luki znani živinski sejni, na katere je bilo pripeljanih na stotine glav živine, drobnice in konj. Torej na delo, da našega živinorejca.

Spremembe v občinskem odboru. Ker je občinski odbornik g. Cegnar Peter, iz Karlovske ulice 14 podal ostavko na svoje mesto v občinskem odboru, ker je odšel na službo v Dalmatijo, je na njegovo mesto prišel g. župnik Jernej Podbevk. Pri zadnji seji ga je g. župnik pozdravil ter zaprisegel, g. župnik pa je obljubil, da bo po svojih najboljših močeh delal za blagor in korist občine.

Dolgot življenga našega je kratka. Na velikonočni ponedeljek je šolska mladina spremila na zadnji poti Anico Sušnik iz Breznice nad Škofjo Loko. Stara je bila komaj 14 let. N. v n. p. Cuden pojav. Ko je prejšnji teden v noči med torkom in sredo okoliške hripe pobelil sneg, smo Ločani imeli priliko opazovati čuden pojav, ki ga ne pomnimo. Sneg je nameč pobel Osavnik (853 m), Sv. Ožbalt (870 m), na eni strani, Krično goro (660 m), Planico (650 m) na drugi strani Ljubnika, na Ljubniku (1027 m) pa ni bil snega. Ta pojav so si ljudje razlagali čes, da je veter pihal tako močno, da se na Ljubniku srežinke niso mogle zadržati, ker jih je veter odnašal dalje. Če je to res, ne vemo? Vsekakor pa je čudno, da je bil Lubnik brez snega, ko je vendar skoraj 30 m višji, kakor hribi v njegovih neposredni bližini.

Kmetijstvo

IZLET V SRBIJO.

Zveza absolutov kmetijskih šol dravskih banovina priredi v dnebi 18. do 21. (ali 26. do 29.) junija t. l. poučni izlet v Belgrad in Sumadijo. Načrt izleta je: dva dni ogled mesta Belgrada, zanimivosti mesta, državnih denarnih zavodov: Narodne-banke, Državne hipotek. banke, Privil. agrarne banke, Poštno hranilnice, Centralnega higieničkega zavoda, Zvezze zdravstvenih zadrug, Zvezze srbskih kmet. zadruž, poskuševališča kmet. fakultete Belgrajskoga vseučilišča v Zemunu, ogled

njen v prvi vrsti članom ZAKŠ, pa tudi ostalim kmečkim ljudem, v kolikor bi absolventje ne dosegli zadostnega števila izletnikov. Kdor bi se red udeležil tega izleta, naj se takoj prijavi na tajništvo Zvezze absolventov kmetijskih šol, Ljubljana Tyrševa 29/1 ali pa predsedniku Osvensku Janezu Predoslju pri Kranju. Nečlani ZAKŠa plačajo Din 50.— več, kot je zgoraj pogovano. Tudi na vsa vprašanja glede tega izleta daje pojasnila navedeno tajništvo.

Gospodarstvo

Zakon o taksah in Zakon o neposrednih davkih z dodatki sta že izšla v slovenskem jeziku. Dodan jima je pravilnik in naredbe finančnih oblasti ter razsodbe državnega sveta in upravnih sodišč. Obe knjigci sta zelo lični, pregledni in priročni. Zakon o taksah stane 260 Din. Zakon o neposrednih davkih pa 170 Din z dodatki. Avtor g. Stefan Sušec, načelniki banske uprave v pokolu, ki bo izdal do začetka meseca julija 1937 še "Davek na poslovni promet" v prenaročbi do 31. 3. 1937 cena 200 Din, nato pa 240 Din, je s to slovensko knjigo, ki jo nujno potrebuje vsak pridobitnik, doprinesel veliko dobrega, kar izpričuje nastopni dopis, ki ga je prejel od uglednega odvetnika, ki pravi:

"Nikdar se še nisem zahvalil izdajatelju kakršne knjige. Le pri Vas in Vaši knjigi „Stefan Sušec, Takse“ napravim izjemo. Če je kje vladal kaos in nejasnost, je bilo to v materiji, katere ste obdelali v tej lični knjigi — pregledno, pojasnjeno — tako, da se lahko laik spozna, kjer je še prej vladal med strokovnjaki nesoglasnost in nepreglednost. Vaša knjiga je izpolnila vzel, ki je prizala po spopolnitvi. Knjiga je sicer draga, toda z ozirom na ogromno delo, in na možnost le majhnega razširjenja ni. Pri takšah so hude kazni in knjiga nas obvaruje teh kazni. Samo pri preprečeni kazni se lahko prihrani kupnina za 10 takih knjig."

Hvalezen sem prijatelju iz Vaše stroke, ki me je opozoril na to knjigo, še bolj pa sem hvaljen Vam, ki ste to knjigo izdali.

Obžalujem vsakogar, ki ima s taksami opraviti in ne pozna prednosti Vaše knjige.

„**Z odličnim spoštovanjem,**“ — podpis, „Kdor se žähni za te knjige, naj se obrne neposredno na g. Stefana Sušca, načelnika kr. banske uprave v pok. v Ljubljani, jih pa lahko naroči tudi pri višjem poverjeniku finančne kontrole g. Torkar Jankotu v Kranju na Glavnem oddelku finančne kontrole.“

Okolnost, da se ta snov stalno izpreminja in izpolnjuje, knjig ne kveti. Avtor bo namreč izdajal dodatke tako, da se samo vleppljajo na odgovarjajoče mesto. „Davek na poslovni promet“ pa bo izdan, kadar že rečeno, še začetkom julija torej po uveljavljanju finančnega zakona za 1937-38.

Vse te tri knjige spadajo v vsak urad, podjetje, večjo trgovino vsako tudi najmanjšo občino tako, da jih ima vsaj ena oblast v občini, kjer jih vendarče kdor temeljito prouči in pomaga onim, ki si ne znajo ali ne morejo pomagati sami. — Torkar.

Peter Rešetar rešetari

Zakaj ne odgovarjam „Večerniku“? Tudi „Večernik“ rad objavlja, kar jaz napišem, samo da doda malo svojega zosa, ki se mu je po prismočil. Zato ne odgovarjam na njegove opazke. On je tako kratkega razuma, da ne more razumeti, da smo samo kot Slovenci res dobrí Jugoslovani. Pravi, da to ne gre skupaj, ali smo eno, ali drugo. Pa vendar gre, saj tudi to gre, da je on Večernik Jutra, čeprav je še bolj narazen.

Državljanska vzgoja. Jutro je moje zadnje priznobe objavilo pod naslovom „Državljanska vzgoja“. To me zelo veseli, da je Jutro vsaj enkrat priznalo, da njegovih ljudje še potrebujejo državljanske vzgoje. Začo naj dovoli, da danes to šolo otvorim in da stavim vsem ljubim učencem iz Jutrove dežele dva prvošolca za žalosten zgod, kaki ne smejo ostati.

1. **Ljubi svojo državo v vsakem slučaju, ne samo takrat, kadar si minister!** Pucelj in Kramer pa se mi zdi, da sta državotvorna elementa samo, ako je ta element položen na ministrski stolček. Drugi ne smete biti taki in ne smete čez državo zebavljati, ako ni slučajno vaš tovarš Pucelj ali Kramer na vladni.

2. **Bodi vedno enega prepričanja, ne tako, kar kor tvoja dva nepridna scučenca Pucelj in Kramer, ki sta v besedi in praksi velika centralista, kadar sta na vladni, in velika protocentralista, kadar nista na vladni.**

3. **Ne izdajaj svojega naroda** in zato nikdar ne govorji proti svojemu narodu tako, kakor sta v senatu govorila Pucelj in Kramer.

4. **Ne pozabi svojega poklica nikjer!** Tu pa ti lahko služita za vzgled Pucelj in Kramer. Pucelj ni prav nič skrival, da je navaden mesar in Kramer ni skrival, da je cajtengar, ki si rad katero izmisli!

5. **Računaj pravilno!** $3 \times 1 = 3$ in ne $3 + 1 = 4$. Pucelj in Kramer in celotna JNS, to je skupno pet predsednikov, trije tajniki, pa nobeden blagajnik — ker še sedaj niso plačali vlaka iz leta 1934 — še vedno računajo, da je $3 \times 1 = 1$ Vzgoja takih ljudi je velikansko breme!

6. **Vedno napredjuj!** Recimo vsaj v tej naglici, kakor glasovi za vladu. Lani je bil 1 glas večine, letos že 18, če se ne motim drugo leto bo dobila vladu z glasove več, kakor je upravičen v sploh.

7. **Glej, da ne prideš kam po pomoti!** Pucelj je trdil, da so ob prevratu zapirali duhovnike po Štajerskem po pomoti. Pucelj pa je bil tedaj v Ameriki — po pomoti, je prišel nazaj in so ga nekateri nezavedni ljudje izvolili za poslanca — po pomoti, in se od takrat žene za ministarskim stolčkom ter ga včasih tudi dobi po — pomoti, sam prizna, da je prišel v senat — po pomoti, jaz mu morem samo to reči, da bo pri prihodnjih volitvah zletel — brez pomote! — Sola se prihodnji teden nadaljuje!

(Slov. gospodar).

Dekliški tečaj za voditeljice Mladinske Kmečke zveze

Velika razgibanost je sedaj med kmečkim ljudstvom za Kmečko zvezo. Pomen stanovske organizacije so spoznali po večini vsi kmetje in uvideli, da je njihova rešitev samo v močni stanovski skupnosti. Občni zbor delegatov, ki se je vršil dne 7. marca v Ljubljani je dokazal, da se je naš kmet z vso ljubezno oklenil te svoje organizacije, v kateri je prepričan najti rešitev iz težkega položaja. Ne samo gospodarji in gospodinje, tudi kmečka mladina, moška in ženska je začela v Kmečki zvezi živahnovo delovati, zavedajoč se, da na njej sloni dobršen del uspeha.

Današnji čas zahteva mnogo od človeka, pa tudi od kmečkega. Ce hoče pravilno uravnavati svoje korake, mora vedeti kaj se okoli njega godi. V vseh važnih vprašanjih mora biti na jasnom, pojmi mu morajo biti čisti. Kdor pa pozna razmere našega kmeta ve, da ima zelo malo prilike izobraziti se toliko, da bi si lahko v vsaki stvari ustvaril pravi pojem. Za izpopolnitve te praznine skrbi tudi Kmečka zveza, zato pa prireja veliko število tečajev. Zlasti skrbi da se kmečka mladina izobrazi, da postane odporna proti tujim vplivom in da dobi že v mladih letih podlagu za pravilno ocenjevanje vseh mogočih vprašanj.

V to svrhu je Kmečka zveza priredila v januarju 9 dnevne tečaj za kmečke fante, v marcu pa enakega za kmečka dekleta. O prvem smo na tem mestu že poročali, o drugem, ki se je zaključil pretekli teden pa prinašamo poročilo danes.

35 krepkih deklet iz vseh krajev Slovenije je sodelovalo na tem tečaju, ki se je vršil v Lichenthurnovem zavodu. Tečaj je trajal en teden, vsak dan pa je bilo po 6 in več ur predavanj, poleg njih so si ogledala dekleta vse zanimivosti Ljubljane in ustanove. Obiskale so dr. Krekovo gospodinjsko šolo v Šiški, muzej, Jugoslovansko tiskarno itd. Predavatelji so bili najboljši, pravi kmečki sinovi, ko so znali podati težave kmečkega ljudstva in naslikati rane, pod katerimi danes trpi. Prav vsa važna vprašanja so bila obravnavana, seveda v širokih obrisih, vendar dovolj jasno, da jih bodo lahko same izpolnile s praktičnimi izkustvi. Glavne misli predavanj so si zapisovale v za to pripravljene zvezke, da jim bodo služile tudi pozneje, ko bodo delale v svojih odsekih. Na predvečer zaključka so priredile kmečki večer, na katerem so pokazale, kako si zamisljajo prirejanje sestankov v vasi. Predavatelji, ki so bili ta večer povabljeni so mogli ugotoviti veliko sposobnost deklet, ker so zlasti nekatere nastopile z dobro sestavljenimi govorji in deklamacijami.

Zadnji dan pa je bil določen za pismeno nalog in izpraševanje. Iz snovi, ki se je na tečaju predavala so morale odgovarjati na posamezna vprašanja. Videlo se je iz odgovorov, da so predavanjem pazljivo poslušale in si vse bistveno dobro zapomnile. Se med izpraševanjem je na zaključek tudi g. ban dr. Marko Natlačen, ki

je z zanimanjem poslušal izpraševanje, nato pa imel na tečajnice nagovor, v katerem je iznesel sledeče misli.

Temeljni stan predstavlja v državi, kateremu se imamo zahvaliti, da nismo že zginili z zemlje. Vsi inšeljenci in gospoda, katerim je bilo dano, da so se povzpeli na visoka mesta so se izneverili svojemu narodu, le kmet je vedno ostal krepak. Sinovi kmečkih mater so ohranili ljubezen do svojega naroda vedno in v povsod. Kmečka hiša je bila tisti rezervoar, iz katerega so prihajale sveže moći, da se je naš narod ohranil. Ponosne morate biti, da ste članice tega stanu in zavedati se morate, kaj pomenite v narodnem življenju. Res so težki časi, pa ne smete obupati, ampak se zavedati, da so bili nad našim ljudstvom še hujši časi, ko je drvel preko naših krajev neusmiljeni Turci in hajduki. Vendar zdravo kmečko ljudstvo je vzdržalo in izšlo kot zmagovalci. Učite se od svojih prednikov optimizma in korajno pojdite na delo.

Dobra gospodinja je sreča za dom. Kar velja za posamezne hiše, velja za celoto, za narod. Kmečka mladina mora biti zavedna in ve morate gledati, da postanete nekoč dobre žene in matere, ki boste svojim otrokom vcepljale ljubezen do materinega jezika, do lepe slovenske pesmi, do običajev. Vse, kar je naše, slovensko, kar so ustvarili naši dedje in ohranili kot dragocene dediščino, spoštujte. Dokler bodo naše vasi zdrave, dokler bo naše kmečko ljudstvo čvrsto in živilo, se nam ni treba batiti, da bi naš narod propadel. Od kmečke hiše je odvisna bočnost in naša usoda. S to zavestjo na delo.

Vse tečajnice so vzpodbudile besede g. bana sprejete z navdušenjem, v imenu vseh pa se mu je zahvalila gospodična Sagajeva. Gospod ban je nato posebno izročil vsem tečajnicam lične diplome, kiči izkazilo udeležbi tečaja z motom iz Zupančeve pesmi „Sveta si zemlja in blagov mu, komur plodiš“.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0'50 D. Najmanjši znesek je 6 Dln

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Tonejc tapetnik, v hiši g. Kocheka.

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKSI, tapetnik, Na skali 5 (v hiši g. Šipica).

Vina najboljša in naranča od vinogradnikov dobavljena dobite v Zadržni zalogi vin — Ovsenik Janez, Predoslje.

Prodam ali zamenjam merjaščka 4 mesece starega Brodarjeve pasme. Poizvite se v upravi lista.

Odda se soba gospodu v sredini mesta. Naslov v upravi lista.

Mebliранa soba se odda takoj eni ali dvema gospodičnam. Šavnikova 1.

S 15. aprilom se odda soba. Naslov v upravi lista.

Vam poceni izde la vse tiskovine v najmodernejsi obliki in izde lavi.

Pridite, prepričali se boste!

HRAJILNICA in POSOJILNICA v KRAJU

(Ljudski dom) r. z. z. n. z.

Sprejema hranilne vloge in tudi vloge na tekoči račun. — Hranilne vloge se lahko vplačujejo tudi potom poštnje hranilnice in so vlagateljem tozadne položnice na razpolago.

Nove hranilne vloge se obrestujejo po dogovoru in se izplačujejo vsak čas brez napovedi.

Hranilne vloge se obrestujejo najugodnejše.

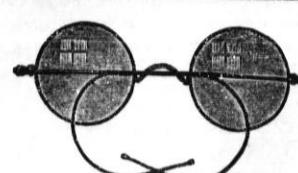
B. Rangus
zlatar in sodni cencilec
v KRAJU

Vsakega zadovoljimo!

Točne ure, poročne prstane, zlatnina, srebrnina, očala, jedilno orodje, nalinova peresa, krasna zaloga kristal stekla. Vsa popravila urarska, zlatarska, optična, nalinovih peres itd. se strokovno pod jamstvom v naši preurejeni prvi delavnici na Gorenjskem točno in solidno izvrše. Kupujem vse stare predmete, zlato in srebro po najvišjih cenah.

Po želji brezplačen cenik.

Graditelji hiš. Imam 10 oken za nadsvetlobno (90 x 150 cm). Odpirajo se na znotraj. Radi sprememb ugoden nakup. Ogleda se lahko pri Pollak Juriju, mizarstvo, Farcevška Loka.

Rekruti! Predno odideste k vojakom, pustite se fotografirati, da boste imeli spomin, pri Foto Jug, Kranj.

VINA

dolenjska, štajerska in sploh vseh vrst, kupite pri Centralni vinarni v Ljubljani - Frankopanska ulica 11.

Kdor zida hišo,

sebi ali drugim mu zasteklim stavbo poceni in solidno ali dam samo šipe točno po merah prirezane. Mizarji pri šipah popust. Na zalogi imam vedno steklene opeko vseh vrst. Prepričajte se - prihranili boste!

Hlebš - Kranj

ISKARNA
Tiskovnega
društva